

Bruxelles, den 9.10.2013
COM(2013) 698 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE

(som krævet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF)
{SWD(2013) 410 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE

(som krævet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF)

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE OG EU 2020-MÅLENE	1
1. Resumé.....	3
2. Den faktiske udvikling 1990-2011	6
2.1. Tendensen for drivhusgasemissioner i medlemsstaterne	6
2.2. Emissioner pr. indbygger og emissionsintensiteter for drivhusgasser i 2011	7
2.3. Drivhusgasemissioner i 2011 sammenlignet med 2010.....	9
2.4. Emissionstendenserne i de vigtigste sektorer.....	9
3. Fremskridt mod opfyldelse af Kyoto-målet	10
3.1. Første forpligtelsesperiode (2008-2012).....	10
3.1.1. EU-28	10
3.1.2. EU-15	11
3.1.3. EU-11	11
3.2. Driftledernes og regeringernes forventede brug af Kyoto-mekanismerne.....	12
3.3. Forventet brug af kulstofdræn	13
4. Fremskridt mod 2020-målet.....	14
4.1. Reduktionsmål for drivhusgasemissionerne i EU frem til 2020	14
4.2. Forventet afstand til målene	14
5. Status for gennemførelsen af Unionens klimaændringspolitik	17
5.1. Reduktion af emissioner.....	17
5.1.1. EU's emissionshandelssystem	17
5.1.2. Andre politikker og foranstaltninger.....	18
5.2. Tilpasning til klimaændringen	20
5.3. Klimafinansiering.....	20
5.4. Klimaforskning og -innovation.....	21
6. Situationen i Unionens kandidatlande og potentielle kandidatlande	21

1. RESUMÉ

Overopfyldelse af Kyoto-målet, 2008-2012

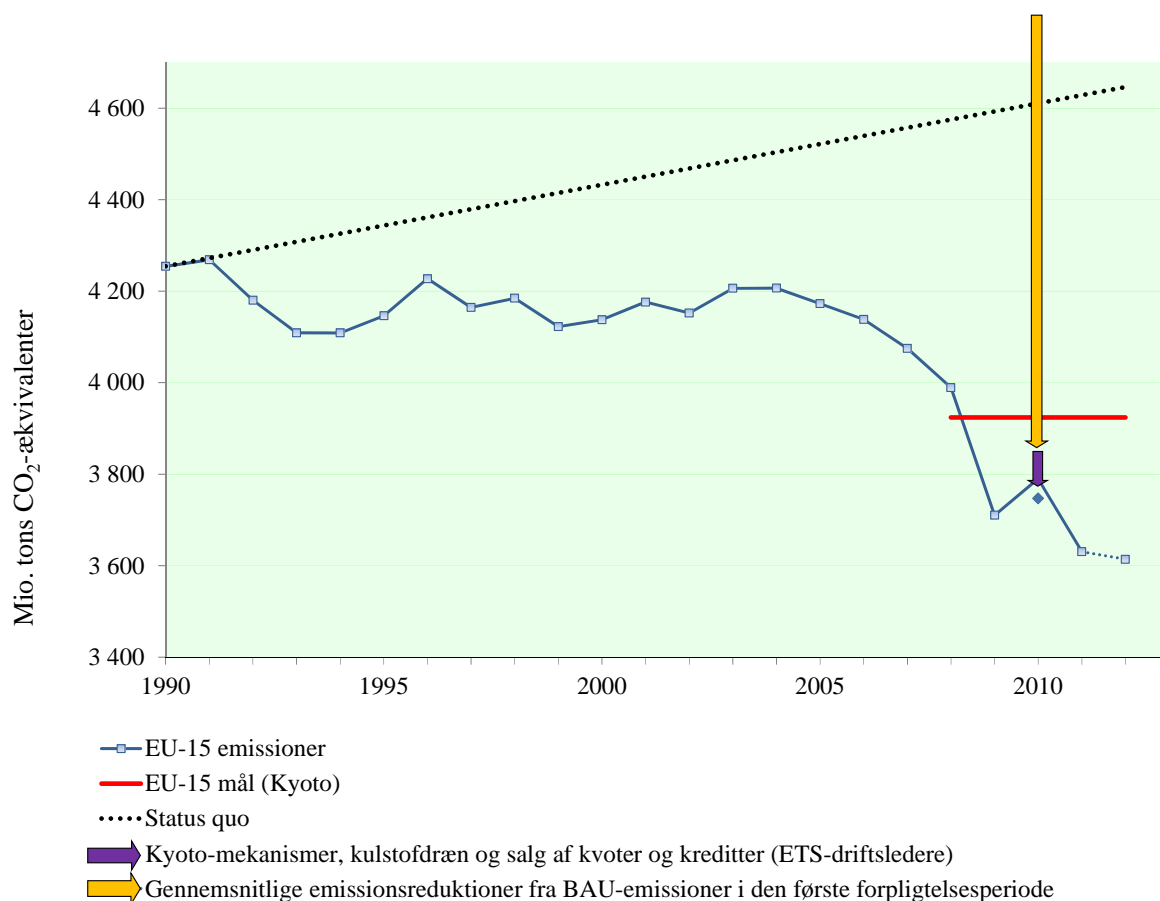
I 2011 var de samlede drivhusgasemissioner i EU-28, når der ikke medregnes arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug samt emissioner fra international luftfart, 18,3 % lavere end 1990-niveauerne. Drivhusgasemissionerne fortsætter den generelt faldende tendens, der er iagttaget siden 2004. Emissionerne i 2011 nåede deres laveste niveau siden 1990.

Ifølge de seneste data fra 2011 er drivhusgasemissionerne for EU-15 og EU-28 faldet med henholdsvis 4,2 % og 3,3 % i forhold til 2010. Faldet i emissionerne i 2011 skyldtes hovedsageligt en mildere vinter i 2011 sammenlignet med 2010, hvilket førte til en lavere efterspørgsel efter opvarmning. Dette fald fulgte en lille stigning i 2010, hvilket til dels skyldtes det økonomiske opsving, som fulgte efter et kraftigt fald i 2009, hovedsagelig som følge af virkningerne af den økonomiske krise i 2008. Foreløbige skøn viser et yderligere fald i emissionerne i 2012.

EU-15 har i henhold til Kyoto-protokollen forpligtet sig til senest i perioden 2008-2012 at reducere sine drivhusgasemissioner med 8 % i forhold til niveauerne i basisåret. Ifølge de seneste opgjorte data for 2011 lå de samlede drivhusgasemissioner i EU-15, som vist i figur 1, 14,9 % lavere end emissionerne i basisåret, når der ikke medregnes arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug. EU-15 er derfor ikke blot på vej til at opfylde sine Kyoto-mål i den første forpligtelsesperiode fra 2008-2012, men vil overopfylde dem. Ud over EU-15's Kyoto-mål vil en samlet mængde på 0,9 Gt kuldioxid-ækvivalent (CO₂-ækvivalenter) være blevet sparet. Selv om emissionerne lå under den mængde, som EU-15 blev tildelt, udlignede EU-15-medlemsstater og virksomheder i disse medlemsstater en del af deres emissioner med emissionsreduktionsenheder, således at overopfyldelsen blev bragt op på i alt 1,6 Gt CO₂-ækvivalenter, hvilket er næsten en fordobling af reduktionsindsatsen i forhold til de oprindelige Kyoto-mål.

BNP-væksten for perioden 1990-2011 var på 44 % for EU-15 og 45 % for EU-28. Mens økonomien voksede betydeligt, faldt emissionerne, hvorved en afkobling mellem økonomisk vækst og drivhusgasemissioner kunne påvises. I overensstemmelse hermed steg BNP i EU-28 i tidsrummet 2010-2011 med 1,4 % samtidig med at emissionerne faldt med 3,3 %.

Figur 1: Faktiske emissioner (mio. tons CO₂-ækvivalenter) for EU-15

Note: Pilene er baseret på et gennemsnit af emissionsdata for perioden 2008-2012 (2012-emissionerne er baseret på indirekte skøn).

Kilde: Europa-Kommissionen, Miljøagenturet

Ifølge de opgjorte data over drivhusgasser fra 2011 kan otte medlemsstater (Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige) forventes at nå deres individuelle reduktionsmål for drivhusgasemissioner udelukkende via indenlandske emissionsreduktioner som vist i figur 6. Irland og Portugal forventes at nå deres mål ved hjælp af kulstofdræn. Østrig, Belgien, Danmark, Nederlandene og Spanien vil kunne opfylde deres mål ved at anvende fleksible Kyoto-mekanismer. Hvis man tager den planlagte brug af Kyoto-kreditter med i betragtning, er Luxembourg endnu ikke på rette kurs i opfyldelsen af sit mål, da der mangler 1,7 %, og for Italiens vedkommende mangler der for øjeblikket blot 0,7 % (se figur 6). Begge landes manglende målopfyldelse kan der rettes op på i "true-up-perioden"¹.

I de fleste af de tretten medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og derefter, meldes der om en svag stigning i emissionerne mellem 2009 og 2012. På grundlag af de opgjorte data forventes det imidlertid, at alle disse 11 medlemsstater, der har et Kyoto-mål, opfylder deres forpligtelser. Det skønnes, at disse medlemsstater overopfyldte deres Kyoto-mål i den første forpligtelsesperiode med i alt 2.4 Gt CO₂-ækvivalenter ekskl. arealanvendelse, ændringer i

¹ Periode på 100 dage efter offentliggørelsen af den endelige UNFCCC-rapport med opgørelse over drivhusgasser i perioden 2008-2012.

arealanvendelse og skovbrug samt emissionsreduktionskreditter. De resterende to medlemsstater, Cypern og Malta, har ingen forpligtelser under Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode.

På rette spor til at nå Europa 2020-målet og Kyoto-målet 2013-2020

Fra og med den 1. januar 2013 gennemfører samtlige medlemsstater de forpligtelser som følger af Kyoto-protokollens anden forpligtelsesperiode, som løber fra 2013 til 2020. Denne afgørelse blev truffet på klimakonferencen i Doha i december 2012. Klima- og energipakken², der blev vedtaget i 2009, udgør en integreret pakke af politikker og foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af de nye forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens anden forpligtelsesperiode og bekæmpelsen af klimaændringer frem til 2020 og fremefter. Den er endvidere et af de fem overordnede mål i Europa 2020-strategien for beskæftigelse og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, hvilket viser, at klimaindsatsen er fuldt ud integreret i EU's overordnede politik.

Den samlede EU-indsats for at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % i forhold til 1990 fordeles mellem de sektorer, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem, og de øvrige sektorer. Forberedelserne til den 3. fase af EU's emissionshandelssystem, (2013-2020) er blevet afsluttet med succes før den 1. januar 2013, herunder gennemførelsen af auktionerne, oprettelsen af et fælles EU-register og harmoniseringen af reglerne for overvågning, rapportering, akkreditering og verifikation.

Hvad angår de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem i henhold til beslutningen om indsatsfordeling³, har hver medlemsstat individuelt bindende årlige emissionsbegrænsninger i perioden 2013-2020. Mens EU er godt på vej til at opfylde sit overordnede 2020-mål for de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem, er 13 medlemsstater tvunget til at gennemføre supplerende politikker for at opfylde deres individuelle 2020-mål. Overvågningen af, om de ikke-kvotebelagte forpligtelser gennemføres, er særligt sikret under det europæiske semester⁴.

I 2011 var EU-28's emissioner (inkl. emissioner fra international luftfart) 16,9 % under niveauet i 1990. Ifølge tilnærmede data for 2012, blev emissionerne yderligere reduceret med 1 % i 2012 og var efterfølgende 18 % lavere end i 1990.

Figur 2 viser EU's opgjorte emissionsdata indtil 2011, omtrentlige emissionsdata for 2012⁵ og fremskrivningsdata frem til 2020 (ikke medregnet international luftfart). Figuren illustrerer den emissionsreduktionsindsats, ikke medregnet international luftfart, der er nødvendig frem til 2020 i henhold til klima- og energipakken (målene for pakken). Målet for den første forpligtelsesperiode (2008-2012) defineres som summen af EU-15's kollektive mål og de individuelle mål for de øvrige medlemsstater⁶. EU-28-målet for den anden

² Se tekniske noter i bilag

³ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020.

⁴ http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/index_en.htm.

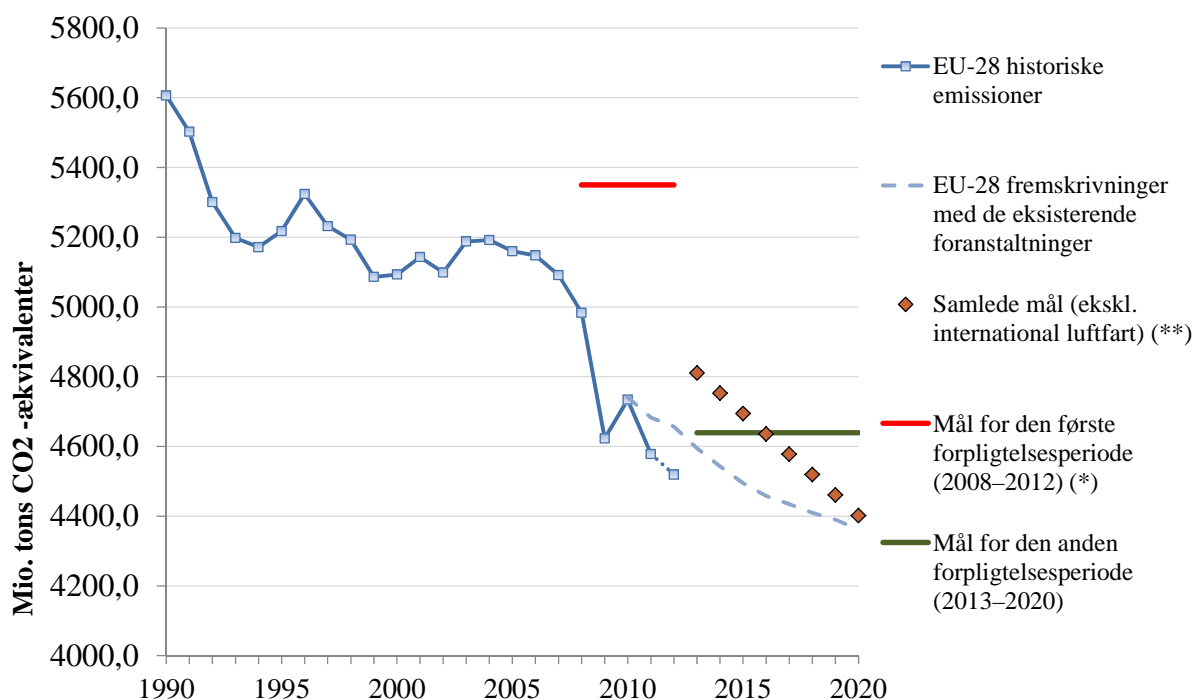
⁵ Yderligere oplysninger om metoden er tilgængelige i Miljøagenturets rapport over tendenser og fremskrivninger.

⁶ Der benyttes gennemsnitlige faktiske emissioner i perioden 2008-2012 (indirekte data) for Cypern og Malta, da disse to lande ikke har forpligtelser i den første forpligtelsesperiode.

forpligtelsesperiode (2013-2020) svarer til en reduktion på 20 % af emissionerne i forhold til summen af basisårets emissioner⁷.

Ifølge de seneste fremskrivninger af drivhusgasemissioner, hvori gennemførelsen af klima- og energipakken er medregnet, vil EU samlet set nå sine 2020-målsætninger (se figur 7).

Figur 2: Faktiske emissioner (mio. tons CO₂-ækvivalenter) for EU-28 (ikke medregnet arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug samt international luftfart).

Note: (*) Defineret som summen af EU-15's kollektive mål og EU-13's individuelle nationale mål (gennemsnit i perioden 2008-2012 (indirekte data) emissioner for Malta og Cypern)

(**) Defineret som summen af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger i henhold til beslutningen om loft over indsatsfordelingen og emissionshandelssystemet bortset fra international luftfart.

Kilde: Europa-Kommissionen, Miljøagenturet

2. DEN FAKTISKE UDVIKLING 1990-2011

2.1. Tendensen for drivhusgasemissioner i medlemsstaterne

Den overordnede tendens for drivhusgasemissionerne i EU er fortsat stærkt præget af de to største emissionslande Tyskland og Det Forenede Kongerige, som tegner sig for ca. en tredjedel af de samlede emissioner i EU. Disse to medlemsstater har opnået en samlet reduktion af drivhusgasemissionerne på 539 mio. tons CO₂-ækvivalenter sammenlignet med Kyoto-basisåret. Hovedårsagerne til den gunstige tendens i Tyskland er effektivitetsforbedringer i den tyske kraftvarmeproduktion, en forøgelse af andelen af

⁷ Disse mål betegnes ofte kvantitative emissionsbegrænsnings- eller reduktionsforpligtelser (QELRC). Yderligere oplysninger om den anvendte beregningsmetode kan findes i Kommissionens arbejdsdokument af 13. februar 2012 "Forberedelse af EU's kvantitative emissionsbegrænsnings- eller reduktionsmål (QELRO) baseret på EU's klima- og energipakke": http://ec.europa.eu/clima/policies/international/negotiations/docs/swd_13022012_en.pdf .

vedvarende energi og den økonomiske modernisering i de fem nye delstater efter Tysklands genforening. Reduktionen i drivhusgasemissionerne i Det Forenede Kongerige er primært et resultat af overgangen fra olie og kul til naturgas i el produktionen og N₂O-emissionsreduktionsforanstaltninger i fremstillingen af adipinsyre.

I 2011 var Italien den tredjestørste emittent i EU (landet tegner sig for 10,7 % af den samlede EU-28-emission), en smule over Frankrig (med en andel på 10,6 %). Italiens drivhusgasemissioner lå i 2011 ca. 5,4 % under 1990-niveauet. Mellem 1990 og 2004 steg emissionerne i Italien først og fremmest på grund af vejtransport, el- og varmeproduktion og olieraffinerings, men siden da er landets samlede drivhusgasemissioner faldet med mere end 15 %. Frankrigs emissioner lå 12,7 % under 1990-niveauet i 2011. Frankrig har opnået store reduktioner i N₂O-emissionerne fra fremstilling af adipinsyre, men CO₂-emissionerne fra transportsektoren steg mellem 1990 og 2011.

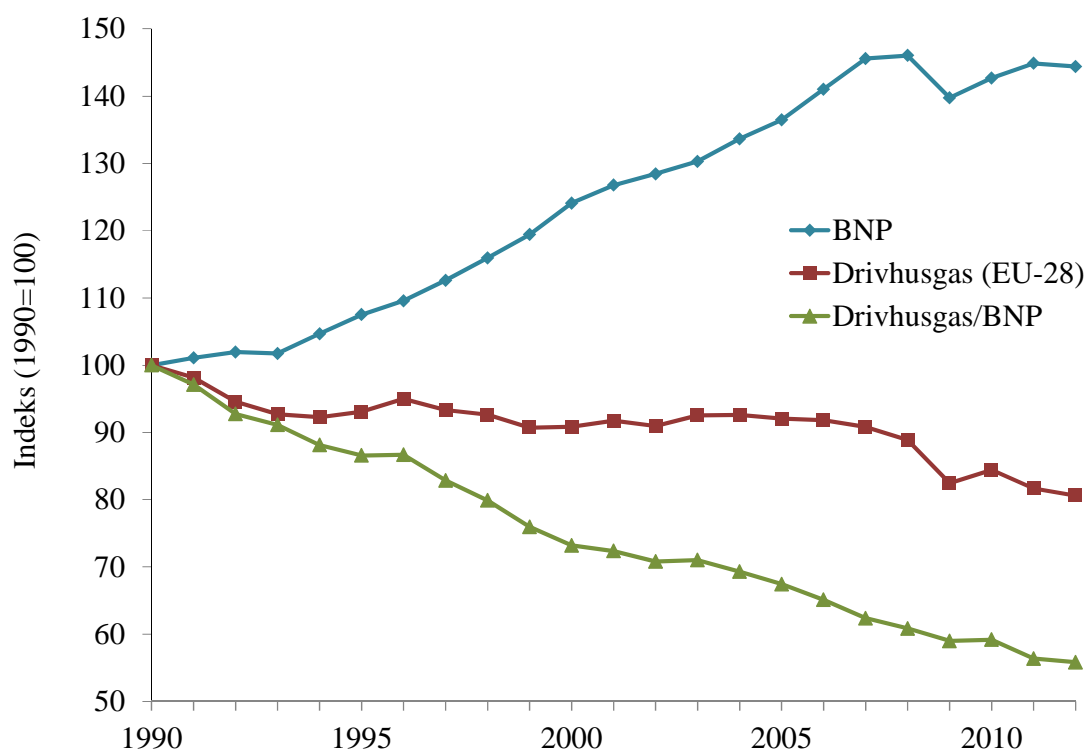
Polen og Spanien er fortsat henholdsvis femte- og sjette største emissionsland i EU-28, idet de tegnede sig for henholdsvis 8,7 % og 7,7 % af de samlede drivhusgasemissioner for EU-28 i 2011. Polens reducerede sine emissioner med 12,6 % i perioden 1990-2011 og med 29,1 % i forhold til basisåret, som for Polens vedkommende er 1988. De vigtigste faktorer, som har bidraget til reduktionen af Polens og mange andre nye medlemsstaters emissioner, er forbedringer i energieffektiviteten i sværindustrien og den generelle modernisering af økonomien i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne. En markant undtagelse var transportsektoren (navnlig vejtransport), hvor emissionerne steg betydeligt. Spaniens emissioner steg med 23,9 % i perioden 1990-2011 og med 21 % i forhold til basisåret. Denne stigning skyldes hovedsagelig højere emissioner fra vejtransport, el- og varmeproduktion og fremstillingsindustriene.

I 2011 havde enogtyve medlemsstater emissioner under niveauerne i basisåret. Spanien, Portugal, Grækenland, Østrig og Irland havde drivhusgasemissioner over niveauerne i basisåret (oftest 1990). Cypern og Malta har ingen emissionsreduktionsforpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode. I disse to medlemsstater var emissionerne i 2011 omkring 50 % højere end 1990-niveauet. Den procentuelle ændring i drivhusgasemissionerne fra basisåret til 2011 ligger mellem -56 % (Litauen) og +21 % (Spanien).

2.2. Emissioner pr. indbygger og emissionsintensiteter for drivhusgasser i 2011

Emissionerne i både EU-28 og EU-15 er faldet, samtidig med at der er sket en betydelig økonomisk vækst. Figur 3 viser, at afkoblingen af den økonomiske vækst fra drivhusgasemissioner er steget støt siden 1990.

Figur 3: Udvikling i BNP (i faste priser), drivhusgasemissioner og emissionsintensitet (dvs. forholdet mellem drivhusgasemissioner og BNP) - Indeks (1990 = 100)

Kilde: Miljøagenturet, GD for Økonomiske og Finansielle Anliggender (Ameco-databasen), Eurostat

I perioden 1990-2011 steg BNP i EU-28 med 45 % samtidig med, at emissionerne faldt med 18,3 %. I EU-15 steg BNP med næsten 44 % med en reduktion af drivhusgasemissioner på 14,9 %. I tidsrummet 2010-2011 steg BNP i EU-28 med 1,4 % samtidig med, at drivhusgasemissionerne faldt med 3,3 %.

Den samlede drivhusgasemissionsintensitet (dvs. emissioner pr. enhed af økonomisk output) for EU-28 er faldet støt siden 1990 og var næsten halveret i forhold til 1990-niveauet i 2011 (se figur 3).

I perioden 1990-2011 faldt drivhusgasemissionsintensiteten i alle medlemsstater. De største fald skete i Slovakiet og Estland (-66 %), Rumænien, Litauen og Irland (-62 %) og Polen (-60 %). De mindste ændringer fandt sted i Kroatien (-18 %), Portugal (-20 %), Italien, Grækenland og Malta (-23 %) og Spanien (-24 %).

I 2011 lå emissionerne pr. indbygger i EU-28 på omkring 9,4 tons CO₂-ækvivalenter. Emissionerne pr. indbygger faldt med 23 % i forhold til 1990. Der var imidlertid stadig en markant forskel på drivhusgasemissionerne pr. indbygger i medlemsstaterne i 2011 fra 5,5 (Letland) til 23,6 (Luxembourg) tons CO₂-ækvivalenter pr. indbygger. Forskellene hænger i høj grad sammen med energiintensiteten og energimikset i hvert land. Tendenserne for emissioner pr. indbygger siden 1990 varierer tillige betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Siden 1990 har de største fald i emissioner pr. indbygger (mere end 20 %) fundet sted i medlemsstaterne i Central- og Østeuropa, Luxembourg, Det Forenede Kongerige, Tyskland, Danmark, Sverige, Frankrig, Irland og Belgien. I Cypern, Malta, Portugal, Slovenien og Spanien er emissionerne pr. indbygger steget siden 1990. Emissionerne pr. indbygger i disse medlemsstater er dog lavere end gennemsnittet i EU med undtagelse af Cypern (se også figur 2 i arbejdsdokumentet).

2.3. Drivhusgasemissioner i 2011 sammenlignet med 2010

De europæiske drivhusgasemissioner (EU-28) faldt i 2011 med 3,3 % (svarende til 155,3 mio. tons CO₂-ækvivalenter) hovedsageligt på grund af en mild vinter i Europa og en lavere efterspørgsel efter opvarmning. I 2011 faldt emissionerne til deres laveste niveau siden 1990. Dette fald følger en stigning i emissionerne i 2010 (+ 2,4 %). Stigningen i 2010 efter et kraftigt fald i 2009 (-7,1 %) skyldes hovedsagelig virkningerne af den økonomiske fremgang og en vinter, der var koldere end sædvanlig (se også figur 1).

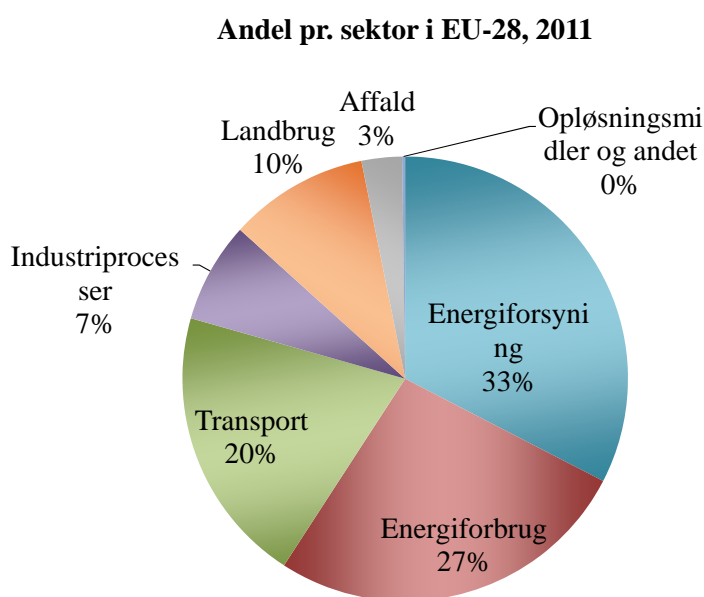
I 2011 stod henholdsvis bolig- og handelssektoren for det største fald (mere end 106 mio. tons CO₂-ækvivalenter) og bidrog mest til den samlede EU-28 reduktion i forhold til året før. En varmere vinter og lavere efterspørgsel efter varme var hovedårsagerne til denne tendens. Det næststørste fald stammede fra den offentlige el- og varmeproduktion (næsten 20 mio. tons CO₂-ækvivalenter) fulgt af fremstillings- og anlægsindustrien (omkring 12 mio. tons CO₂-ækvivalenter). Disse tre sektorer tegnede sig for 89 % af EU's samlede reduktion i 2010/2011.

Regnet i procent måtte syv medlemsstater notere en stigning sammenlignet med 2010: Bulgarien (9,6 %), Rumænien (5,8 %), Estland (4,8 %), Litauen (2,3 %), Malta (0,8 %), Spanien (0,5 %) og Slovenien (0,1 %). De resterende enogtyve medlemsstater havde faldende drivhusgasemissioner med de største relative fald i Finland (-10,1 %), Belgien (-8,8 %), Danmark (-8,1 %), Nederlandene (-7,1 %) og Det Forenede Kongerige (-7 %).

2.4. Emissionstendenserne i de vigtigste sektorer

Energiforsyning og -forbrug, herunder transport, er de vigtigste sektorer, og de tegner sig for 79 % af EU's samlede emissioner i 2011. Landbruget tegner sig for 10 % af de samlede drivhusgasemissioner, industriprocesser for 7 % og affald for 3 %. Opløsningsmidler og "andre" tegner sig for mindre end 0,3 % af de samlede emissioner, som det fremgår af figur 4 nedenfor:

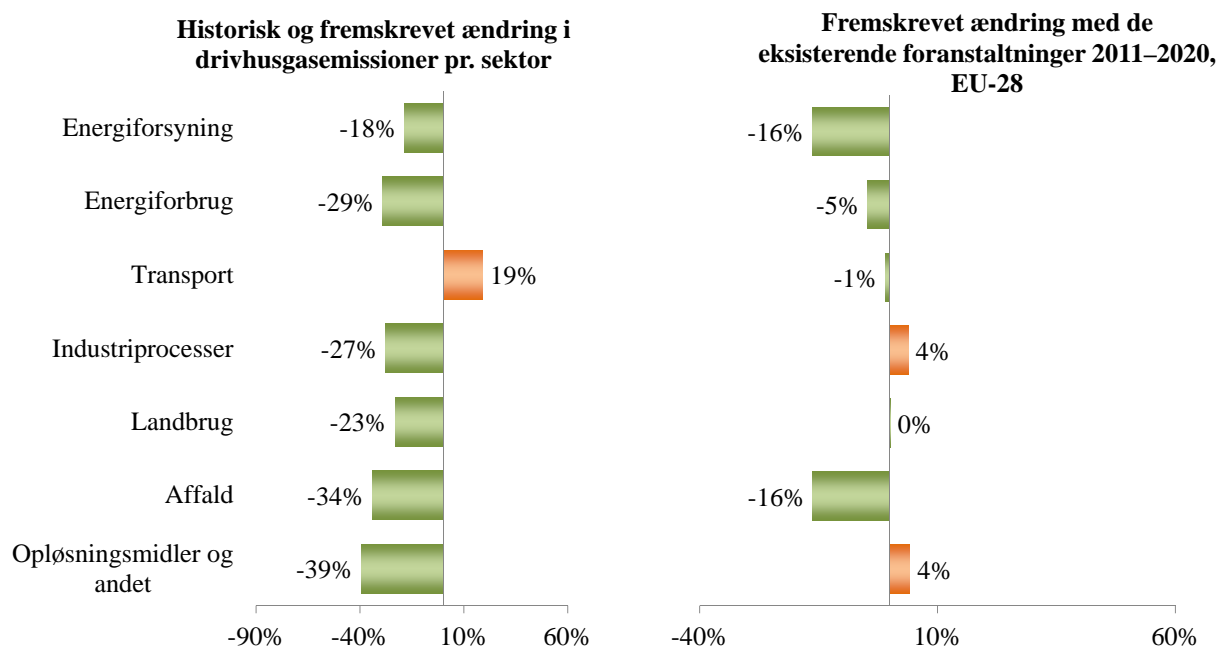
Figur 4: Andel af emissionerne pr. sektor i EU-28

Kilde: Nationale opgørelser 2012, Miljøagenturet

Faldet siden 1990 i emissioner fra energi, landbrug, industriprocesser og affald er til dels blevet opvejet af de væsentlige stigninger i transportsektoren (arbejdsdokumentet i bilaget indeholder yderligere oplysninger). De samlede transportemissioner har dog også været faldende siden 2007.

Figur 5: Ændring i drivhusgasemissioner i EU-28 pr. sektor og sektorernes andel af de samlede drivhusgasemissioner.

Kilde: Nationale opgørelser 2012, Miljøagenturet

Ifølge fremskrivninger, som bygger på eksisterende foranstaltninger, vil emissioner fra energiforsyning falde yderligere i tidsrummet 2011-2020, navnlig på grund af politikken for vedvarende energi og EU's emissionshandelssystem. Der forventes tillige et fald i emissioner fra energiforbrug og i mindre omfang fra transport. På transportområdet er der en forventning om, at den stigende efterspørgsel vil blive opvejet af mere effektive transportmidler og tillige i begrænset omfang ved fremme af jernbanetransport. Emissioner fra landbruget forudses at holde sig næsten uændrede indtil 2020. Ifølge nationale fremskrivninger vil industrisektorens emissioner begynde at stige igen. Emissioner fra affald vil fortsætte med at falde, mens emissioner fra opløsningsmidler og andre sektorer vil stige.

3. FREMSKRIDT MOD OPFYLDELSE AF KYOTO-MÅLET

3.1. Første forpligtelsesperiode (2008-2012)

3.1.1. EU-28

I 2011 lå de samlede EU-28 drivhusgasemissioner på 18,3 % under 1990-niveauerne. Dette skøn er baseret på opgjorte data fra medlemsstaterne, som er indberettet til Kommissionen (EU-27), og de opgørelser, som Kroatien har forelagt i klimakonventionen. Dette fald er endnu større, når man medregner virkningen af medlemsstaternes anskaffelse af kreditter via Kyoto-mekanismerne og kulstofdrænene.

3.1.2. EU-15

Ifølge de senest opgjorte data lå de samlede drivhusgasemissioner i EU-15 i årsgennemsnit 14,9 % under basisårets niveauer i 2011 og 12,2 % under basisårets niveauer i løbet af den første forpligtelsesperiode (2008-2012)⁸. Når man derudover medregner:

- 1) regeringernes brug af Kyoto-mekanismerne, som forventes at give en yderligere emissionsreduktion på 2,0 % (se afsnit 3.2) og
- 2) det samlede CO₂-optag via kulstofdræn i EU-15 på grund af de aktiviteter, der nævnes i Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 3 og 4, og som vil svare til en reduktion på 1,5 % (se afsnit 3.3),

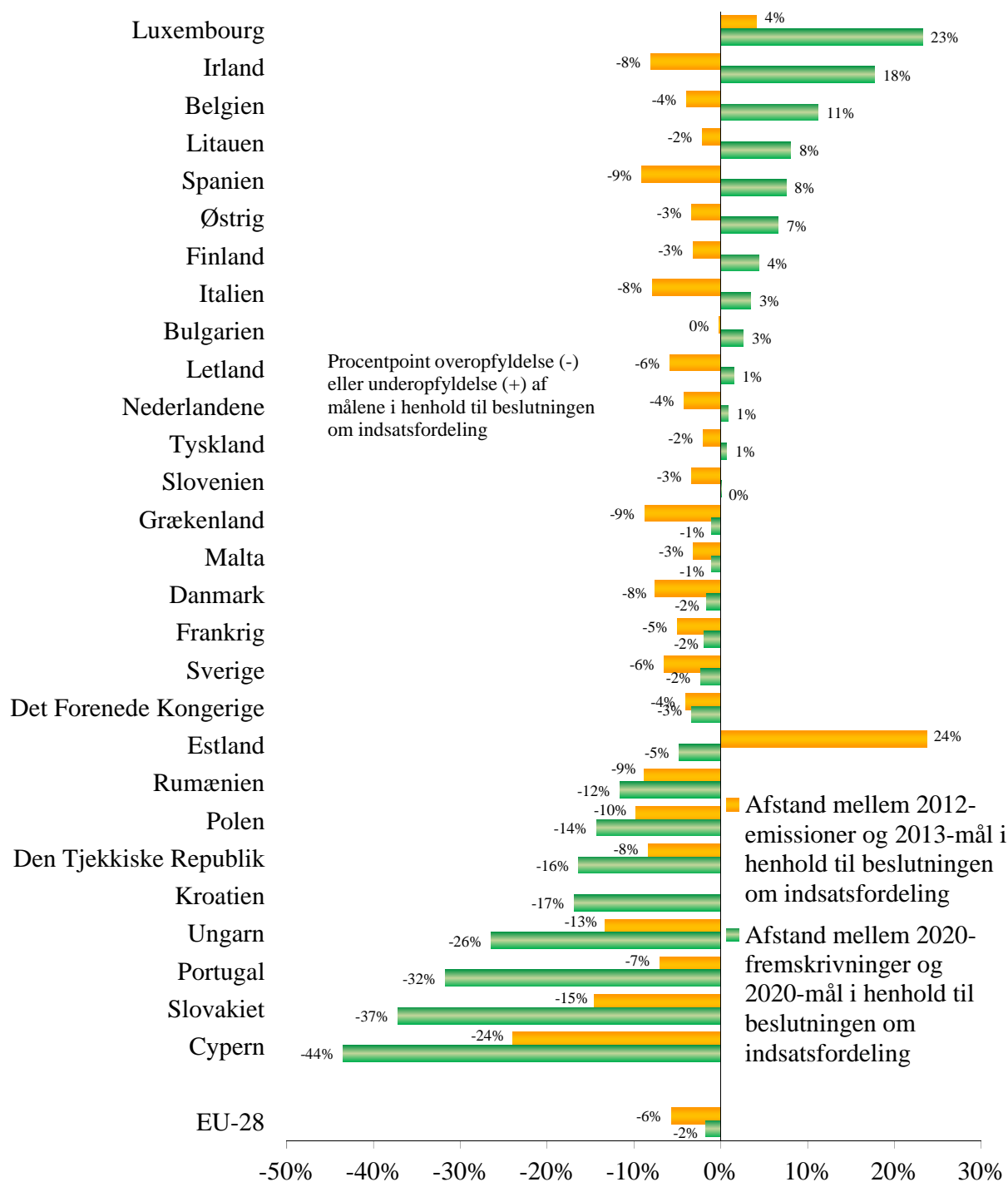
forventes EU-15 at have reduceret sine emissioner med 15,5 % i løbet af den første forpligtelsesperiode. **EU-15 er derfor på vej til næsten at fordoble sit reduktionsmål** for første forpligtelsesperiode under den fælles opfyldesaftale under Kyoto-protokollen.

3.1.3. EU-11

I 2011 reducerede de øvrige elleve lande med mål i henhold Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode (dvs. bortset fra Cypern og Malta) deres emissioner med 38,7 % i forhold til Kyoto-basisåret. Emissionerne forventes at være faldet yderligere i 2012. Ifølge de data, der blev opgjort i 2011, må disse 11 medlemsstater forventes at nå deres Kyoto-mål i den første forpligtelsesperiode. Slovenien er det eneste af EU-11-medlemslandene, som indtil for nylig overvejede at anvende kreditter fra projekter under Kyoto-mekanismen som et supplement til hjemlige reduktionsforanstaltninger. Ifølge de seneste data ville Slovenien kunne opfylde sine Kyoto-mål uden at gøre brug af disse mekanismer. De øvrige EU-11 medlemslande har enten solgt eller har planer om at sælge en del af de enheder, som de har fået tildelt. (se afsnit 3.2).

Figur 6: De relative afstande mellem drivhusgasemissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelssystemet i den første forpligtelsesperiode og de respektive 2008-2012 Kyoto-mål, herunder arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, med og uden anvendelse af Kyoto-mekanismer. Afstandene udtrykkes i procent af emissionerne i basisåret, herunder indenfor og udenfor emissionshandelssystemet. Negative og positive tal betyder henholdsvis overfyldelse eller underfyldelse.

⁸ Baseret på de anslåede data for 2012.

Kilde: Miljøagenturet

3.2. Driftledernes og regeringernes forventede brug af Kyoto-mekanismerne

I henhold til EU's emissionshandelssystem er der i forbindelse med den anden række af nationale tildelingsplaner blevet fastsat en øvre grænse for, hvor stor en andel af de projektbaserede kreditter fra den fælles gennemførelse og mekanismen for bæredygtig udvikling, som driftsselskaberne må udnytte for hver medlemsstat. Kvotebelagte anlæg i alle medlemsstater må i alt og i gennemsnit anvende højst 278 mio. godkendte emissionsreduktioner eller emissionsreduktionsenheder i perioden 2008-2012, hvilket svarer til 13,4 % af loftet for EU som helhed for denne periode. Driftslederne brugte faktisk 1058,7

mio. godkendte emissionsreduktioner eller emissionsreduktionsenheder, som tilsammen udgjorde 10,8 % af alle de kvoter, som blev returneret for at opfylde målene. Mængden af returnerede kreditter steg fra 4 % af de samlede verificerede emissioner i 2008 til 26 % i 2012 som følge af de faldende internationale kompensationspriser. Fra 2013 og fremover vil reglerne for anvendelsen af kreditter, som følge af den fælles gennemførelse og mekanismen for bæredygtig udvikling blive revideret i overensstemmelse med det reviderede emissionshandelsdirektiv.

Ni af EU-15 medlemsstaterne samt Slovenien har oplyst at de køber og anvender internationale kreditter fra Kyoto-mekanismen for at nå deres Kyoto-mål. Disse medlemsstater vurderede, at de tilsammen ville anskaffe op til 82 mio. tons CO₂-ækvivalenter pr. år for at opfylde målene i den første forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen. Det ville udgøre 1,9 og 4,9 procentpoint hen imod opfyldelse af Kyoto-målene for henholdsvis EU-15 og Slovenien (jf. tabel 12 i arbejdsdokumentet).

Disse 10 medlemsstater forventede tilsammen at investere op til 2,4 mia. EUR i køb af enheder gennem den fælles gennemførelse, mekanismen for bæredygtig udvikling eller emissionshandel. Østrig, Nederlandene, Spanien, Irland og Belgien afsatte de største budgetter i forbindelse med den femårige forpligtelsesperiode. I Slovenien er budgettet blevet anslået til 80 mio. EUR. På grund af indvirkningen af den fortsatte økonomiske afmatning på drivhusgasemissionerne vil medlemsstaterne muligvis ikke få behov for så mange internationale kreditter som oprindeligt antaget.

Hvad angår de tildelte enheder, der er handlet af medlemsstaterne, er der ifølge de seneste data indtil videre blevet overført ca. 68,2 mio. tons CO₂-ækvivalenter, mens nogle mængder, der er indgået kontrakt om, eventuelt endnu ikke er leveret. Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet har meddelt, at de agter at sælge flere tildelte enheder. Én medlemsstat (Det Forenede Kongerige) har vedtaget lovgivning om, at den vil annullere eventuelle overskydende tildelte enheder mellem Kyoto-målet og landets ensidige "kulstofbudget" efter den første forpligtelsesperiode.

3.3. Forventet brug af kulstofdræn

Foruden de politikker og foranstaltninger, der er målrettet forskellige kilder til drivhusgasemissioner, kan medlemsstaterne gøre brug af kulstofdræn. De oplysninger, der hidtil er indgivet, peger på, at det samlede nettodræn i forpligtelsesperioden som følge af nyplantning og genplantning af skov i henhold til artikel 3, stk. 3, i Kyoto-protokollen for EU-15 vil blive på omkring 17,1 mio. tons CO₂ om året for EU-15. Desuden anslås det, at man ved at bruge aktiviteter i henhold til artikel 3, stk. 4, vil kunne bidrage med 46,7 mio. tons CO₂ om året i forpligtelsesperioden i EU-15. Hvis der tillige tages højde for bidragene fra EU-13, er tallene for disse aktiviteter henholdsvis 23,3 og 60,6 mio. tons CO₂ om året (der findes yderligere oplysninger i tabel 13 i arbejdsdokumentet).

Samlet set anslås det, at aktiviteterne i henhold til artikel 3, stk. 3 og 4, i EU-15 medlemsstaterne vil reducere emissionerne med 63,9 mio. tons CO₂ om året i forpligtelsesperioden. Dette svarer til ca. 1,5 procentpoint af EU-15's reduktionsforpligtelse i den første forpligtelsesperiode i forhold til emissionerne i basisåret.

4. FREMSKRIDT MOD 2020-MÅLET

4.1. Reduktionsmål for drivhusgasemissionerne i EU frem til 2020

I klima- og energipakken er der fastsat et reduktionsmål for drivhusgasemissionerne på 20 % for EU-28 frem til 2020 i forhold til 1990, hvilket svarer til -14 % sammenlignet med 2005. Det er tillige grundlaget for EU's internationale forpligtelse i den anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyoto-protokollen i perioden 2013-2020.

Denne indsats fordeles mellem de sektorer, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem, og de øvrige sektorer, som følger:

- a) en reduktion på 21 % frem til 2020 i forhold til 2005 af emissionerne fra de sektorer, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem
- b) en reduktion på ca. 10 % frem til 2020 i forhold til 2005 for de sektorer der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem, i henhold til beslutningen om indsatsfordeling. Beslutningen om indsatsfordeling dækker hovedsagelig emissioner fra transport, bygninger, små virksomheder og tjenester, landbrug og affald.

Mens emissionshandelssystemet bidrager med et loft, der dækker hele EU, hviler beslutningen om indsatsfordeling mest på, at medlemsstaterne fastsætter og gennemfører yderligere nationale politikker og foranstaltninger for at begrænse deres emissioner i sektorerne under beslutningen om indsatsfordeling. Beslutningen om indsatsfordeling fastsætter de årlige emissionstildelinger i perioden 2013-2020.

4.2. Forventet afstand til målene

Ifølge de fremskrivninger, som medlemsstaterne indsendte i 2013, forventes EU-emissionerne at blive 21 % lavere i 2020 end i 1990, hvis international luftfart medregnes, og 22 % lavere, såfremt international luftfart ikke medregnes. EU-28 er i øjeblikket på vej til at opfylde EU's 2020-mål. Imidlertid vil 13 medlemsstater ifølge medlemsstaternes fremskrivninger have behov for yderligere tiltag for at kunne opfylde deres 2020-mål for de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem, mens 15 medlemsstater forventes allerede at opfylde disse forpligtelser med de eksisterende politikker og foranstaltninger.

Figur 7 viser afstanden for hver af medlemsstaterne mellem fremskrivningerne for de ikke-kvotebelagte drivhusgasemissioner frem til 2020 baseret på de eksisterende foranstaltninger og 2020-målene i procent af 2005-emissionerne. Denne vurdering tager endnu ikke højde for anvendelsen af den fleksibilitet, der ligger i beslutningen om indsatsfordeling, såsom anvendelsen af internationale projekt-kreditter eller overførsler af emissionstildelinger mellem medlemsstater. Diagrammet viser tillige afstandene mellem emissionerne i 2012 og de nationale mål for 2013 i henhold til beslutningen om indsatsfordeling.

I forbindelse med det europæiske semester, foretager Kommissionen specifikke analyser af situationen i de enkelte medlemsstater med hensyn til opfyldelsen af deres 2020-mål på grundlag af de emissioner, der kan forventes med de eksisterende foranstaltninger. I den seneste analyse, som optræder i Kommissionens arbejdsdokument som en del af det

europæiske semester i begyndelsen af juni 2013⁹, nåede man frem til følgende hovedkonklusion, som bekræftes af de seneste prognoser fra medlemsstaterne i forlængelse af Det Europæiske Miljøagenturs kvalitetskontrol¹⁰:

- Drivhusgasemissionerne i Luxembourg forventes at overstige det nationale mål med en bred margin (en afstand på 23 procentpoint). Emissionerne i 2012 ligger også over 2013-målene i henhold til beslutningen om indsatsfordeling. Der kunne opnås betydelige drivhusgasemissionsreduktioner ved at øge beskatningen af energiprodukter til transport, som det understreges i den landespecifikke henstilling.
- Irlands drivhusgasemissioner forventes også at overstige målet med en bred margin (en afstand på 18 procentpoint) på grund af en kraftig stigning i emissioner i transportsektoren og i landbruget. I 2013 foreslog Irland imidlertid en række initiativer for at mindske emissionerne i henhold til Low-Carbon Development Bill.
- Emissionerne i Belgien forventes ligeledes at overstige det nationale mål med 11 procentpoint. I den forbindelse blev det understreget i den landespecifikke rapport for Belgien, at der er behov for en klar opgavefordeling mellem myndighederne for at sikre en opfyldelse af målene, navnlig inden for transport og bygninger. Der bør tillige træffes foranstaltninger, der kan flytte afgifter væk fra arbejde og over til andre mindre vækstforvridende beskatningsgrundlag, især miljøafgifter.
- Derudover viser fremskrivninger også, at fem andre medlemsstater (Litauen, Spanien, Østrig, Finland og Italien) forventes at overskride deres mål med mere end 3 %. Hvad disse medlemsstaters angår, forventes de nuværende foranstaltninger at være utilstrækkelige til at nå de nationale mål.
- Ifølge deres nationale fremskrivninger ville Polen og Estland overopfylde deres mål med en bred margin. Imidlertid blev de polske fremskrivninger foretaget i 2010 og 2011. EU's nylige basislinjefremskrivninger, som er baseret på PRIMES og GAINS modeller, indikerer at Polen kan få vanskeligt ved at leve op til sine forpligtelser. Estlands emissioner er højere end forventet. Ifølge tilnærmede data vil Estlands emissioner i 2012 overstige landets 2013-mål i henhold til beslutningen om indsatsfordeling og landet kan også få vanskeligt ved at opfylde sine forpligtelser.

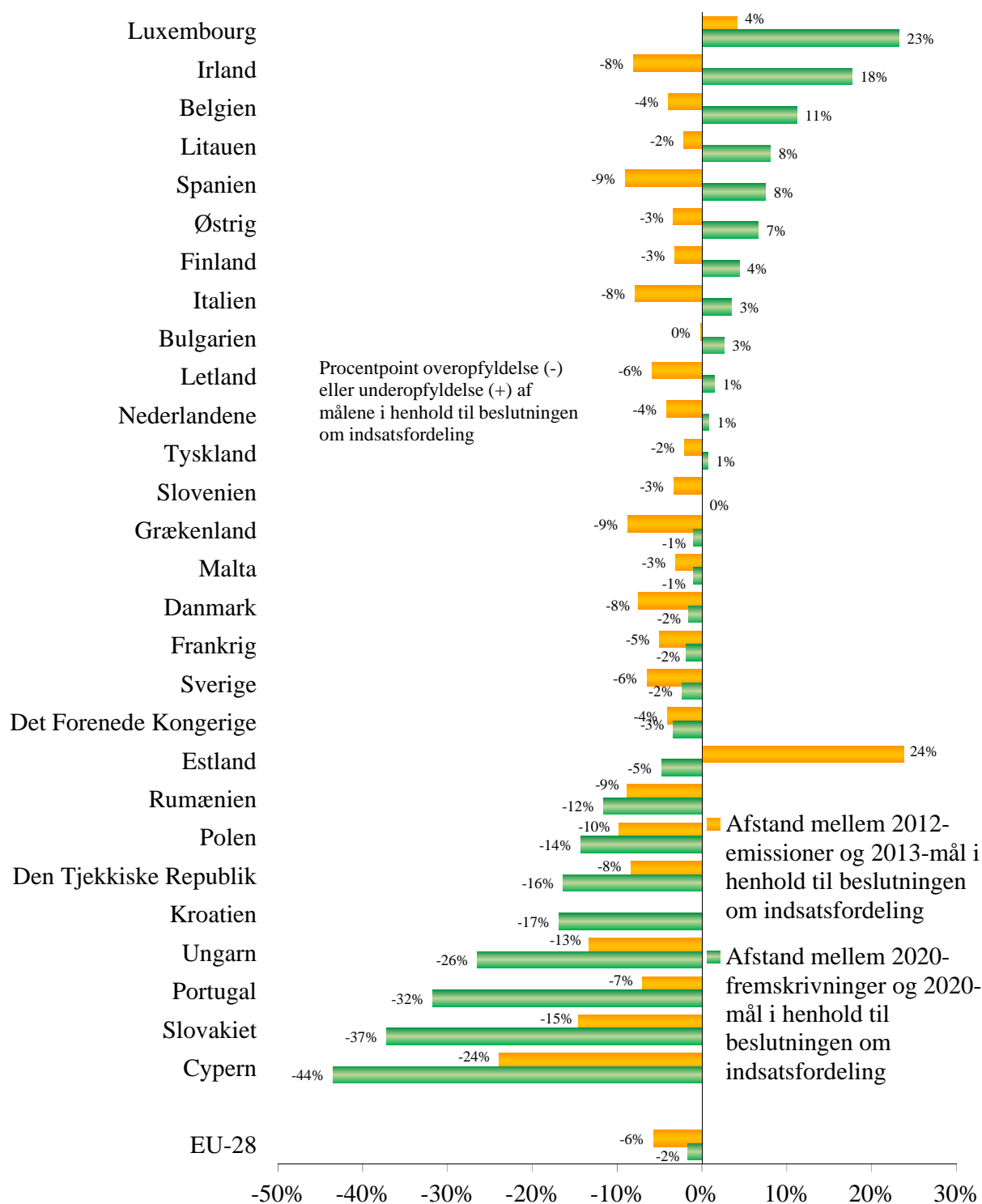
I forbindelse med det europæiske semester 2013 vedtog Rådet en række landespecifikke henstillinger, der var relevante for reduktionen af drivhusgasemissioner. Rådet henstillede til Belgien, Den Tjekkiske Republik, Frankrig, Ungarn, Italien, Letland, Litauen, Rumænien og Spanien at omlægge skattebyrden fra arbejde til en skat, der er mindre hæmmende for væksten, herunder miljøafgifter. Det henstillede til Estland, Litauen og Luxembourg at vedtage passende skatteforanstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i

⁹ http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_en.htm

¹⁰ De oplysninger, som medlemsstaterne indsendte, blev kvalitetskontrollerede, huller blev udfyldt og de nødvendige justeringer blev foretaget, hvor det var nødvendigt. For flere medlemsstaters vedkommende måtte der foretages et skøn over andelen af de ikke-kvotebelagte emissioner. Vedrørende udfyldelsen af huller og den skønsvise opdelingen af kvoter der henholdsvis er og ikke er underlagt emissionshandelssystemet, er der blevet anvendt data fra EU-basismålingen for perioden 2012-2013 med fremskrivninger over vedtagne foranstaltninger baseret på PRIMES og GAINS modellerne. De sidstnævnte fremskrivninger giver ligeledes et fingerpeg om fremskrivningsresultaternes følsomhed over for de forskellige metoder, antagelser og specifikke parametre, der ligger til grund for tendenserne.

transportsektoren. Rådet henstillede tillige til Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien og Slovakiet at videreføre indsatsen for at forbedre energieffektiviteten. Det henstillede til Det Forenede Kongerige at fremme investeringer i ny energikapacitet, herunder i vedvarende energi.

Figur 7: Den forventede afstand til 2020-målene for de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem og afstand mellem emissionerne i 2012 og 2013-målet for sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem. Negative og positive tal betyder henholdsvis overopfyldelse og underopfyldelse i procent emissionerne i 2005.

Kilde: Miljøagenturet, Europa-Kommissionen, baseret på medlemsstaternes fremskrivninger.

5. STATUS FOR GENNEMFØRELSEN AF UNIONENS KLIMAÆNDRINGSPOLITIK

5.1. Reduktion af emissioner

Arbejdet med gennemførelsesforanstaltningerne i klima- og energipakken fra 2009 har ført til den vellykkede start på fase 3 (2013-2020) i henhold til den europæiske emissionshandelssystem og færdiggørelsen af gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med beslutningen om indsatsfordeling.

5.1.1. EU's emissionshandelssystem

EU's emissionshandelssystem omfatter mere end 12 000 kraftværker og fremstillingsvirksomheder i de 28 EU-medlemsstater samt Island, Norge og Liechtenstein, og fra 2012 omfatter ordningen tillige emissioner fra luftfartsselskaber, som foretager flyvninger mellem lufthavne i disse lande og områder med nære økonomiske forbindelser. Det gennemsnitlige kvoteloft for 2008-2012 for hele EU er på 2 081 mio. kvoter pr. år.

De samlede verificerede drivhusgasemissioner fra stationære anlæg er fortsat faldet til 1 867 mio. tons CO₂-ækvivalenter i 2012, hvilket er ca. 2 % under 2011-niveauet for anlæg og 10 % under loftet. De verificerede emissioner, som luftfartselskaber har indberettet, udgør næsten 84 mio. tons.

Anlæggene har fortsat en meget høj overholdelsesprocent. Mindre end 1 % af de anlæg, der deltager i EU's emissionshandelssystem, returnerede ikke kvoter svarende til deres udledning i 2012 inden fristen udløb den 30. april 2013.

Fra og med 2012 bliver der fastsat et loft over luftfartsemissioner i EU's emissionshandelssystem. Hovedparten af Luftfartsoperatørerne, som står for over 98 % af de luftfartsemissioner, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem i 2012, har pr. 30. april 2013 taget de skridt, der på nuværende tidspunkt er nødvendige for at overholde lovgivningen i relation til EU's emissionshandelssystem. I overensstemmelse med bestemmelserne i den såkaldte "stop the clock"-afgørelse som blev vedtaget i april 2012, behøver luftfartsoperatørerne i 2012 udelukkende at overholde kravene for flyvninger inden for Europa, og i givet fald må de også tage yderlige skridt til at returnere gratis tildelinger for flyvninger uden for Europa senest den 27. maj.

Ifølge EU's reviderede emissionshandelssystem, er alle EU's emissionshandelsordningsaktiviteter samlet i et enkelt register, der føres af Kommissionen. I maj 2013, blev den lovgivningsmæssige ramme for registeret revideret for at færdiggøre de funktioner, der er nødvendige i forbindelse med fase 3. Den nye forordning indeholder også bestemmelser om regnskabsføring i registeret over transaktioner i henhold til beslutningen om indsatsfordeling.

Kommissionen er i øjeblikket ved at færdiggøre vurderingen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU. Kommissionen er i færd med at vurdere, om den foreløbige tildeling af gratis kvoter til industrianlæg i hver enkelt medlemsstat er sket i overensstemmelse med de harmoniserede regler for tildeling i tredje fase af EU's emissionshandelssystem.

Auktioneringsforordningen gennemgås p.t. for så vidt angår auktioners tidsforløb. I den forbindelse behandles forslaget til en afgørelse med henblik på at afklare bestemmelserne i

EU's emissionshandelssystemdirektiv om Kommissionens beføjelser til at tilpasse tidsplanen for auktionering af emissionskvoter under særlige omstændigheder for øjeblikket i henhold til den fælles beslutningsprocedure. Derudover har Kommissionen vedtaget en rapport om situationen på det europæiske CO₂-marked, hvori der opstilles en række mulige strukturelle foranstaltninger, der kan gennemføres for at imødegå ubalancerne.

Europa-Kommissionen har, under nøje anvendelse af direktivet, godkendt ansøgninger fra 8 medlemsstater om midlertidig gratistildeling af kvoter til deres energisektorer efter 2012.

I juni har Kommissionen udarbejdet et udkast til forordning med angivelse af de maksimale grænser for, hvornår driftsledere i henhold til EU's kvotesystem kan anvende berettigede kreditter fra Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer (dvs. med bæredygtig udvikling og fælles gennemførelse) til at bringe sig i overensstemmelse med emissionsgrænser i perioden 2013-2020.

Arbejdet med at fremme gennemførelsen af de to nye forordninger om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fra driftsledere og luftfartøjsoperatører, som er dækket af EU's kvotesystem, samt verifikation af emissionsrapporter og akkreditering af og tilsyn med verifikatorer er i gang og har til formål at styrke harmoniseringen af de anvendte regler. En lang række vejledninger, skabeloner og en liste over ofte stillede spørgsmål er ved at blive udarbejdet for at støtte medlemsstaternes gennemførelse af emissionshandelssystemets tredje periode.

Et stort skridt blev taget hen imod den første interkontinentale sammenkobling mellem emissionshandelssystemer, da Kommissionen og Australien i 2012 blev enige om en køreplan for en sammenkobling mellem EU's og Australiens emissionshandelssystemer. I maj fik Kommissionen et mandat fra Rådet til på vegne af EU og med en frist til medio 2015 at forhandle en traktat, der knytter de to systemer endeligt sammen, hvilket skulle ske senest den 1. juli 2018. På grundlag af et mandat fra Rådet, forhandler Kommissionen tillige med Schweiz om en sammenkobling af EU's emissionshandelssystem med det schweiziske emissionshandelssystem.

5.1.2. Andre politikker og foranstaltninger.

Medlemsstaternes årlige emissionstildelinger i CO₂-ækvivalenter i henhold til beslutningen om indsatsfordeling for hvert år i perioden 2013-2020 blev fastsat i 2012 og vedtaget i marts 2013.

Der blev vedtaget en ny forordning om overvågningsmekanismen, som reviderer og erstatter den forhenværende beslutning om overvågningsmekanismen, og der blev vedtaget en ny afgørelse med henblik på opgørelser over arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Kommissionen vedtog en meddelelse om en strategi for en gradvis inddragelse af drivhusgasser fra søtransport i EU's politik for en reduktion af den samlede udledning af drivhusgasser. Som det første skridt til gennemførelse af denne strategi fremlagde Kommissionen forslag til en forordning, der kan etablere et EU-dækkende system for overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra store skibe fra 2018. Udkastet til forordningen er til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet.

Energieffektivitetsdirektivet blev vedtaget i oktober 2012. Det vil bidrage til at nå Europas mål om 20 % større energieffektivitet i 2020.

Den 24. januar 2013 vedtog Kommissionen "Clean power for transport"-pakken, som sigter på gradvist at reducere afhængigheden af olie ved at udnytte alternative brændstoffer inden for transport. Pakken rummer forslag om et direktiv, som skal fastlægge bindende mål for en infrastruktur til distribution af alternative brændstoffer såsom elektricitet, brint og brændselsceller.

"NER 300"-finansieringsprogrammet er en mekanisme til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter for CO₂-opsamling og -lagring og vedvarende energikilder, der omfatter 300 millioner kvoter fra reserven for nytilkomne inden for EU's emissionshandelssystem. Under dette program vedtog Kommissionen i december 2012 støttebevillinger til en samlet værdi af 1,2 mia. EUR til 23 projekter vedrørende vedvarende energi. Dette beløb skønnes at have gearet yderligere midler på 2 mia. EUR fra private kilder. I april 2013 blev der lanceret en anden indkaldelse for projektforslag inden for CO₂-opsamling og -lagring og vedvarende energikilder. Tildelingene i midten af 2014 vil blive finansieret ved salg af de resterende 100 mio. kvoter samt uudnyttede midler fra den første forslagsindkaldelse.

Gennemførelsen af forordning (EF) 443/2009 vedrørende CO₂-emissioner fra biler og forordning (EU) 510/2011 vedrørende CO₂-emissioner fra lette erhvervskøretøjer er næsten afsluttet. Kommissionen har allerede godkendt to miljøinnovationer med det formål at reducere CO₂-emissioner fra personbiler.

Kommissionen fremsatte tillige forslag om retningslinjer for at nå 2020-målet om en reduktion af CO₂-emissioner fra nye personbiler og nye lette erhvervskøretøjer (varevogne), der for øjeblikket er til behandling i Rådet og Europa-Parlamentet.

I november 2012 fremsatte Kommissionen forslag til Rådet og Europa-Parlamentet om en ny forordning om fluorholdige drivhusgasser for yderligere at reducere udledningerne fra denne sektor.

For at afbøde indirekte påvirkninger af drivhusgasemissionerne som følge af ændringer i arealanvendelsen ved overgangen til produktion af biobrændstoffer har Kommissionen desuden foreslået en række ændringer i direktiverne om vedvarende energi og brændstofkvalitet.

Der er indgået en politisk aftale om den næste flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 med henblik på at integrere klimainsatsen i EU's politikker. Alle institutioner enedes om, at mindst 20 % af det samlede budget bør være klimarelateret.

I marts vedtog Kommissionen en høringsmeddelelse, som gav startskuddet til en offentlig debat om, hvordan man bedst kan udforme en ny international aftale for 2015, som fastsætter den internationale ordning til bekæmpelse af klimaændringer efter 2020.

I marts 2013 tog Kommissionen det første skridt til at opstille rammen for EU's klima- og energipolitikker frem til 2030 med vedtagelsen af grønbogen "En ramme for klima- og energipolitikken frem til 2030". Dette dokument skød en offentlig debat i gang om EU's energi- og klimaændringsstrategi frem til 2030.

En liste over de nyligt vedtagne retsakter findes i afsnit 3 i arbejdsdokumentet.

5.2. Tilpasning til klimaændringen

Den 16. april 2013 vedtog Kommissionen "En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer", med det formål at bidrage til et mere klimaresistent Europa. Strategien vil øge beredskabet og kapaciteten til at reagere på virkningerne af klimaændringer på lokalt, regionalt, nationalt og EU-plan, og den vil udvikle en sammenhængende tilgang og en bedre koordination. Den fokuserer på tre mål:

- Fremme af medlemsstaternes indsats: Kommissionen tilskynder alle medlemsstaterne til at vedtage omfattende tilpasningsstrategier (p.t. har 15 medlemsstater sådanne strategier) og vil yde økonomisk støtte for at hjælpe dem til at gennemføre deres tilpasningspolitikker. Kommissionen vil også støtte tilpasningen i byerne ved at fremme frivillige tilsagn på grundlag af modellen for den såkaldte borgmesteraftale.
- Initiativer til klimasikring på EU-plan ved at fremme tilpasningen i de vigtigste sårbare sektorer, såsom landbrug og fiskeri og inden for rammerne af samhørighedspolitikken, sikre at Europas infrastruktur bliver mere resistent og fremme anvendelsen af forsikring mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- Skabe en mere velinformeret beslutningstagning ved at tage fat på problemet med videnhuller vedrørende tilpasning, også i forbindelse med Horisont 2020, og videreudvikle den europæiske klimatilpasningsplatform (Climate-ADAPT) som en "one-stop-shop" for tilpasningsinformation i Europa.

EU-Cities Adapt, som blev fuldført i 2013, er et EU-initiativ, der formidler kapacitetsopbygning og bistand til byer i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af tilpasningsstrategier.

5.3. Klimafinansiering

EU har været den største bidrager til både modvirkningsrelateret og tilpasningsrelateret officiel udviklingsbistand i 2010 og 2011, med en andel på omkring 50 % ifølge OECD's DAC-indberetning. Som en del af de udviklede landes tilsagn om en hurtig startfinansiering på 30 mia. USD har EU og dens medlemsstater forpligtet sig til at yde 7,2 mia. EUR i perioden 2010-2012. EU og dens medlemsstater har opfyldt deres forpligtelse ved at tildele 7,34 mia. EUR til hurtig startfinansiering i perioden, som oplyst i EU's og medlemsstaternes indberetning til klimakonventionen i maj 2013. I 2012 blev der afsat 2,67 mia. EUR. Der findes yderligere oplysninger i rapporten "European Union fast start funding for developing countries"¹¹.

Derudover rapporterer medlemsstaterne, fra 2013, hvert år senest den 30. september om deres økonomiske og tekniske bistand til udviklingslandene i henhold til artikel 16 i mekanismen til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner (MMR).

¹¹ http://ec.europa.eu/clima/policies/finance/international/faststart/docs/fast_start_2012_en.pdf

5.4. Klimaforskning og -innovation

Klimaforskningen er et af de vigtigste forskningstemaer inden for EU's syvende rammeprogram (RP7, 2007-2013) og det vil være centralt for Horisont 2020¹², som er det nye EU-program for forskning og innovation for 2014-2020.

Forskningen i klimaændringer inden for det syvende rammeprogram har til formål at støtte projekter, der analyserer belastningerne af miljøet (oceanerne, atmosfæren og økosystemerne) og giver os en bedre forståelse af det komplekse klimasystem, bl.a. gennem modellering af jorden som system. Vurderingen af konsekvenser, sårbarheder og løsninger i forbindelse med tilpasningen til klimaændringer, udviklingen af strategier til reduktion af katastroferisici samt en fremskyndelse af overgangen til lavemissionssamfund udgør et andet vigtigt forskningsområde. En foreløbig vurdering viser, at der i perioden 2007-2013 blev brugt ca. 900 mio. EUR til at støtte klimarelateret forskning inden for EU's syvende rammeprogram.

Hvad det fremtidige program angår, er det værd at nævne, at 35 % af budgettet til Horisont 2020 på ca. 70 mia. EUR forventes at blive investeret i klimarelaterede forsknings- og innovationsaktiviteter.

6. SITUATIONEN I UNIONENS KANDIDATLANDE OG POTENTIELLE KANDIDATLANDE

Islands drivhusgasemissioner steg i perioden 1990-2011 med 26 % og var i 2011 4,4 % lavere end i 2010. Under hensyntagen til beslutning 14/CP.7 er Island ifølge fremskrivningerne for drivhusgasemissioner i den femte nationale meddelelse på rette spor mod at opfylde sit Kyoto-mål.

Tyrkiets drivhusgasemissioner (undtagen arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug) steg med 124 % i perioden 1990-2010 og med 5 % mellem 2010 og 2011. Tyrkiet er en bilag I-part, men landet har ikke noget mål for drivhusgasemissioner i den første eller den anden forpligtelsesperiode i Kyoto-protokollen.

Der foreligger ikke en ajourført opgørelse over drivhusgasemissionerne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM). FYROM er en ikke-bilag I-part. Fra 1990-2005 faldt de samlede drivhusgasemissioner med omkring 19 %.

Tilsvarende oplevede Montenegro, som ligeledes er en ikke-bilag I-part til konventionen, at de samlede drivhusgasemissioner (undtagen arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug) steg med omkring 4,9 % i perioden 1990-2003.

Oplysninger af nyere dato vedrørende Serbien foreligger ikke.

¹² http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm